

S.E.

Ze dne 19.11.1956.

12,45 hod .

Zemědělské vysílání.

Také na našem venkově se těší neustále velké pozornosti všechny zprávy o ma:ďarské národní revoluci. To proto, že náš rolník považuje boj maďarského lidu proti sovětskému útlaču a proti komunistické tyranii za svůj boj. Ví, že se v tomto boji rozhoduje také o jeho svobodě a nezávislosti. Je přirozené, že ho nejvíce zajímají zprávy o tom, jak probíhala revoluce na vesnicích, co dělali v revoluci maďarští zemědělci a čeho v ní dosáhli.

Jak víte, motorem maďarské revoluce ,byla mládež. Mladí lidé ze škol, továren a z armády. Mezi touto bojující mládeží bylo přirozeně mnoho venkovských chláčů ,neboť zemědělci představují stále velkou část maďarského národa. V boji za svobodu a národní nezávislost ,se sjednotily všechny lidové vrstvy. Rolníci, dělníci, studenti, úředníci, a ostatní příslušníci národa. Hned si ukážeme na příkladech jaká upřímná spolupráce se mezi nimi rozvinula. Hlavní bitvy se sváděly ve větších městech. V hlavních střediscích komunistické státní moci,kde byla též soustředěna sovětská armáda.

Vedoucí národní revoluce nevolali rolníky z vesnic na pomoc do ozbrojených bojů ve městech ,protože pro ně neměli zbraně. Přes to maďarští rolníci splnili důležité úkoly. V každé vsi a osadě zučtovali s vládou komunistické diktatury. Učinili tak rozvážně ,ale důsledně. Především rozpustili místní národní výbory ,které ovládali komunisté. Místo nich vytvořili ihned místní revoluční rady bez komunistů. Ty pak převzali správu vesnic do svých rukou. Mimo to rolníci ,dělníci , studenti a příslušníci ostatních vrstev národa vytvořili společně okresní a krajské revoluční rady. Tak rychle, jako padly bašty politické moci komunistů na vesnicích ,místní národní výbory ,zučtovali rolníci s kolchozy. Družstevníci si odvedli z kolchozních stájí svůj dobytek domů ,rozebrali si stroje ,nářadí, krmiva, zásoby obilí a jiných výrobků. Rozdělili se mezi sebe pole, která jim dříve patřila a začali sami zase hospodářit po staru. Samostatně. Odhaduje se, že z celkového počtu kolchozů se jich úplně rozpadlo 90%.

V těch zbývajících 10% jde o kolchozy, které vytvořili bezzemci na půdě ,jež patří státu. Lidé, kteří nedávno utekli z Maďarska říkají, že maďarská revoluce jednou pro vždy vyřídila kolchozy. Rozpuštěná družstva už nikdo nedá dohromady. Tak probíhala revoluce na maďarském venkově.

Bez velkých ztrát na lidských životech a bez velkých hospodářských škod. Ten komunistický funkcionář, který se ničím neprovinil, zůstal na vesnici dál. Vrátil se ke svému povolání a nic se mu nestalo. Jinak ovšem dopadl, kdo měl z dřívějšíka nějaký ten vroubek. Ten ovšem sklídl, co zasel. Pokud však z vesnice neutekl. Dnes není na maďarské vesnici po komunistech ani vidu, ani slechu.

V revolučních bojích plnili a dosud plní rolníci důležité úkoly zásobovací. Sami, bez říkání si vzali na starost přísun potravin pro městské obyvatelstvo. Za bojů dobře dováželi stovky rolnických vozů do větších měst a průmyslových středisek potravin všeho druhu. Mouku, brambory, zeleninu, omastek, ovoce a jiné potraviny. Bylo je vidět zejména na silnicích vedoucích do Budapešti, Rábu, Czepelu, Soproně a jiných měst. Často museli projet nebezpečnými místy, obsazenými sovětskými vojáky. Tam, kde byla v provozu železniční doprava, přicházeli do měst vagonové zásilky potravin. Na příklad do Soproně dopravila dráha v prvních revolučních dnech celé vagony chlebového obilí. Potraviny dostali dělníci, studenti a ostatní obyvatelé měst od rolníků zdarma. Za války býval chléb tak důležitý, jako zbran. Totéž platí o potravinách v maďarském povstání. A platí to o nich v nynějších dělnických stávkách, které mají podobný význam, jako měly ozbrojené boje maďarského lidu proti sovětské armádě. Tyto stávky si chtějí vynutit odchod sovětské armády z Maďarska a nastolení demokratické vlády. Čím budou účinnější, tím větší vítězství maďarského lidu. Její zdar a výsledek je závislý také na rolnících.

Předseda vlády Kádár dosazený sovětsko u armádou, pohrozil stávkujícím, že jim nebude vyplacena mzda, tedy, že nebudou mít co jíst. Jeden dělník odpověděl za své stávkující kamarády na tuto hrozbu. Nikdo nás nemůže přinutit, abychom přestali stávkovat a zahájili znovu práci. Ani tehdy ne, když nám bude hrozit hlad. Nám dodávají potraviny rolníci zdarma. Oni vědí, že náš boj je také jejich bojem. Ano, stávkující a bojující dělníci v Maďarsku se mohou plně spoolehnot na nezástnou a účinnou pomoc rolníků. Mezi nimi je dnes bratská jednota a soudružnost v níž platí. Dělník za rolníka a rolník za dělníka. Z Maďarska přicházejí zprávy podle kterých přijímají rolníci mezi sebe příslušníky rodin stávkujících dělníků, poskytují jim na vesnici živobytí a přístřeší. Jak jste už slyšeli, boj v Maďarsku změnil svou tvář. Bojovníci za svobodu se stali partyzány a v boji pokračují. Jsou odkázáni na podporu zemědělců ať jde o úkryt, potraviny, šatstvo, obuv, nebo jinou pomoc. To všechno jim co ochotně a nebojácně poskytuje obyvatelstvo venkova. A bude jim to dodávat dskud to bude zapotřebí. Dokud maďarský lid nedosáhne cílů, za něž bojuje. Zmínili jsme se už, co přinesla revoluce v Maďarsku, venkovskému lidu, co všechno si maďarští zemědělci v revolučních dnech vydobili. Musíme ještě povědět, co dává, nebo nabízí rolníkům sama Kádárova vláda. Je to především rozhodnutí, že se mohou rozpouštět kolchozy. Kádárova vláda si stanovila jen jednu podmínku. Aby se to dělalo podle stanov. To znamená, aby se nezapomínalo na řádné vyúčtování. Když se kolchoz

rozpuští. Revoluce tedy obnovila v Maďarsku svobodu a nezávislost rolníků. Zbavila je kolchozního nevolnictví. A ještě jednu velmi důležitou svobodu jim přinesla na poli hospodářském. Maďarští rolníci mohou teď prodávat své výrobky úplně volně. Kádárova vláda zrušila zákon o povinných dodávkách. Mimo to oznámila, že se v Maďarsku budou konat volby, kterých se bude moci účastnit více politických stran. Maďarským rolníkům se tak nabízí možnost, aby šli do příštích voleb s vlastní politickou stranou. Tak se uskutečňují hlavní požadavky maďarské revoluce přes to, že celou zemi obsadila sovětská armáda. Jak vidět, ani sovětské tanky nejsou tak silné aby vrátili politické a hospodářské poměry v Maďarsku do těch kolejí, ve kterých byly před vypuknutím revoluce. Takový je zatím výsledek společného boje, bratrské spolupráce a pevné jednoty maďarských rolníků, dělníků, mládeže, vojáků, inteligence, a ostatních vrstev obyvatelstva.

Jak probíhala revoluce na maďarském venkově.